

La **dièresi** és un signe gràfic que es fa servir per indicar que:

- Cal pronunciar la **u** dels grups **gue, gui, que** i **qui**, ja que si no hi ha dièresi no es pronuncia (*guerra, quilòmetre*):
eloqüent, qüestió, següent, aigües, lingüista...
- Cal pronunciar en síl·labes diferents dues vocals que podrien fer diftong i no en fan. En aquest cas, per tant, formen un **hiat**, i posem la dièresi a la vocal feble, **i** o **u**:
raim, veina, roins, llaut, peuc, diurn...

CASOS EN QUÈ NO POSEM DIÈRESI

Cal tenir en en compte que **no escrivim dièresi** en els casos següents:

- En l'**infinitiu**, el **gerundi**, el **futur** i el **condicional** dels verbs acabats amb vocal + *ir*:

agrair, agraint, agrairà, agrairia

conduir, conduint, conduirem, conduïries

Tanmateix, cal tenir en compte que no apliquem l'estalvi de la dièresi en els substantius derivats d'aquests verbs, i per tant en duran paraules com ara *traïció, traïdor, graïment*, etc.

- En els sufixos **-isme**, **-ista**:

egoisme, arcaisme, europeïsta, continuïsta...

(*proïisme* i *lluïisme* duen dièresi perquè *-isme*, en aquests casos, no és un sufix)

- En les terminacions llatines **-us**, **-um**:

*harmòni**um**, mèdi**um**, Pius...*

- Després dels prefixos **anti-**, **intra-**, **co-**, **re-**, **contra-**, **pre-**, **auto-** o entre formants d'un compost:

***anti**imperialista, **intra**uterí, **co**incidència, **re**unificació, **contra**indicació, **pre**inscripció, **auto**inducció...;*

*gastro**in**testinal, talla**au**ngles...*